ISSN 0125-7447 VOLUME 26 NUMBER 16 APRIL 21, 1995

กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

รายงาน การเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์

WEEKLY EPIDEMIOLOGICAL SURVEILLANCE REPORT

DIVISION OF EPIDEMIOLOGY MINISTRY OF PUBLIC HEALTH

สารบัญ CONTENTS

ไข้เอนเทอริค (Enteric Fever) พ.ศ. 2536 201

ไข้เอนเทอริค (Enteric Fever)

พ.ศ. 2536

กลุ่มโรคไข้เอนเทอริคประกอบด้วย ไข้ไทฟอยด์ พาราไทฟอยด์ และไข้เอนเทอริคไม่ระบุชนิด จากรายงานการเฝ้าระวัง พบว่า ในปี 2536 มีผู้ป่วยไข้เอนเทอริค จำนวนทั้งสิ้น 16,502 ราย คิดเป็นอัตราป่วย 28.28 ต่อประชากรแสนคน) อัตราป่วยเพิ่มขึ้นจากปี 2535 ร้อยละ 17.6 แต่ยังต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมาในระยะ 10 ปี (พ.ศ.2527-2536) ยกเว้น 2535 ซึ่งมีอัตราป่วยต่ำสุด (24.05) และอัตราป่วยสูงสุดในปี 2530 (50.1ต่อประชากรแสนคน) ดังรูปที่ 1 อัตราป่วยตายเท่ากับร้อยละ0.04 (7/16502)

จำนวนผู้ป่วยในแต่ละเดือนยังคงมีลักษณะเหมือนกับทุกปีที่ผ่านมา โดยจะพบผู้ป่วยจำนวนมากขึ้นในเดือนพฤษภาคมและสูงสุดในเดือนกรกฎาคม และจะค่อยลดลงตามลำดับ(รูปที่ 2)

สำหรับการกระจายตามตามรายภาคพบว่า มีอัตราป่วยสูงสุดในภาคเหนือ 59.76 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ ภาคใต้ (45.42) และต่ำสุดในภาคกลาง (12.42) จะพบว่า ได้มีการเปลี่ยนลำดับที่กันระหว่างภาคเหนือกับภาคใต้ ซึ่งทั้งสองภาค มีอัตราป่วยสูงสุดมาตลอด (ดังแสดงในรูปที่ 3)

จังหวัดที่พบว่ามีอัตราป่วยสูงสุด คือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน (586.91 ต่อประชากรแสนคน) รองลงมาคือ ยะลา (220.60)และปราจีนบุรี (199.25) และจังหวัดที่มีอัตราป่วยต่ำสุด คือ จังหวัดจันทบุรี (0.87) ดังรูปที่ 4)

การกระจายตามอายุพบว่า ลักษณะเหมือนเดิม คือ พบในทุกกลุ่มอายุ และพบมากในกลุ่มอายุ 10-14 ปี มีอัตราป่วย 46.49 ต่อประชากรแสนคน และกลุ่มอายุ 5-9 ปี อัตราป่วย 36.54 ต่อประชากรแสนคน (ดังรูปที่ 5) พบผู้ป่วยชายมากกว่าหญิงเล็กน้อย อัตราส่วนผู้ป่วยหญิงต่อชายเท่ากับ 1:1.1 (7,826:8,676)

Fig 1. Reported Cases of Enteric Fever Per 100,000 Population, by Year,Thailand,1984-1993.

Fig. 2 Reported Cases of Enteric Fever by Month, Thailand,1989-1993.

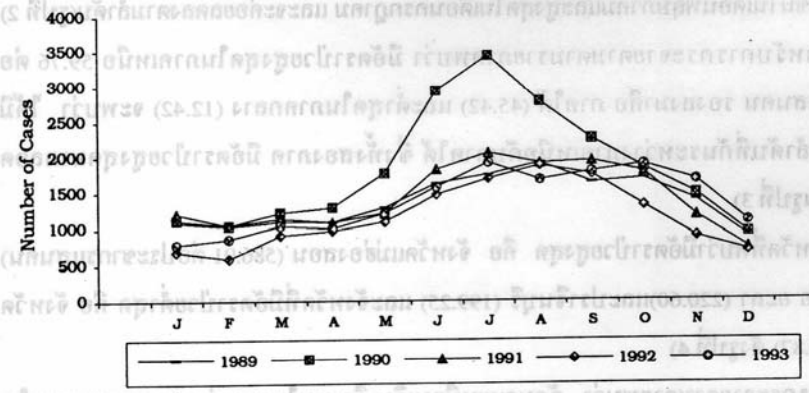

(อ่านต่อหน้า 208)

การเฝ้าระวังทางห้องปฏิบัติการ

(LABORATORY SURVEILLANCE)

ตารางที่ 3 สรุปผลการแยกเชื้อจุลินทรีย์และปรสิตที่ทำให้เกิดโรค ประเทศไทย
ประจำสัปดาห์ที่ 12 (19 - 25 มีนาคม 2538)

Table III Summary-Identification of Specified Bacteria,Virus and Protozoa , Thailand,Week ending , March 19 - 25, 1995 (12 th week)

Organism	Total exam.	Cum exam.	Positive no.	Positive %	* Province (number)	** Cum Positive no.	** Cum Positive %
Rabies	213	1458	115	53.99	12	770	52.81
B.anthracis	36	107	0	0.00	0	0	0.00
B.pertussis	26	221	0	0.00	0	0	0.00
C.diphtheriae	315	3510	0	0.00	0	1	0.03
E.histolytica	794	9216	7	0.88	3	90	0.98
Escherichia coli	777	9685	30	3.86	6	441	4.55
Salmonella spp.	1040	12842	18	1.73	4	262	2.04
Salmonella typhi	1023	11907	0	0.00	0	13	0.11
Shigella spp.	1018	11741	19	1.87	11	147	1.25
S.aureus	2443	30402	97	3.97	13	1069	3.52
Streptococcus spp.	1798	26009	52	2.89	10	515	1.98
Vibrio para.	954	12342	18	1.89	8	353	2.86
Plasmodium falciparum	4386	29795	8	0.18	7	105	0.35
Plasmodium vivax	4386	30144	3	0.07	3	52	0.17
Plasmodium unspecified	4356	37273	10	0.23	9	12	0.03
Trichinella spiralis	405	5476	0	0.00	0	0	0.00

* Province = จำนวนจังหวัดที่ตรวจพบเชื้อ, ** Cum positive = จำนวนพบเชื้อสะสมตั้งแต่ต้นปี

แหล่งข้อมูล : หน่วยชันสูตรสาธารณสุข กองมาตรฐานชันสูตรสาธารณสุข

ไข้เอนเทอริค (ต่อจากหน้า 202)

Fig. 3. Reported Cases of Enteric Fever Per 100,000 Population, by Region,Thailand,1989-1993.

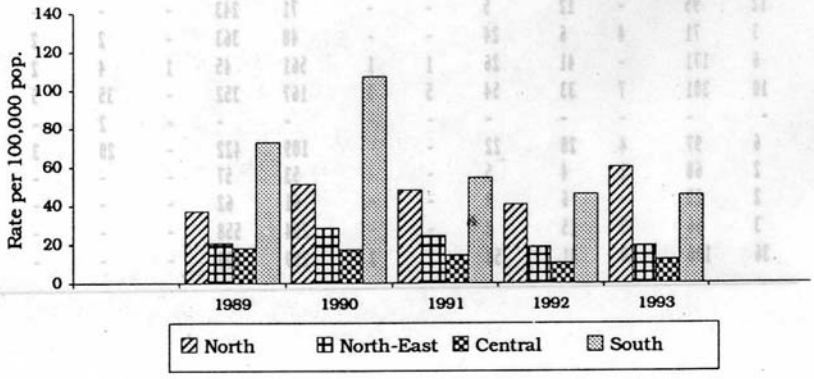

Fig. 4 Reported Cases of Enteric Fever Per 100,000 Population, by Province,Thailand,1993.

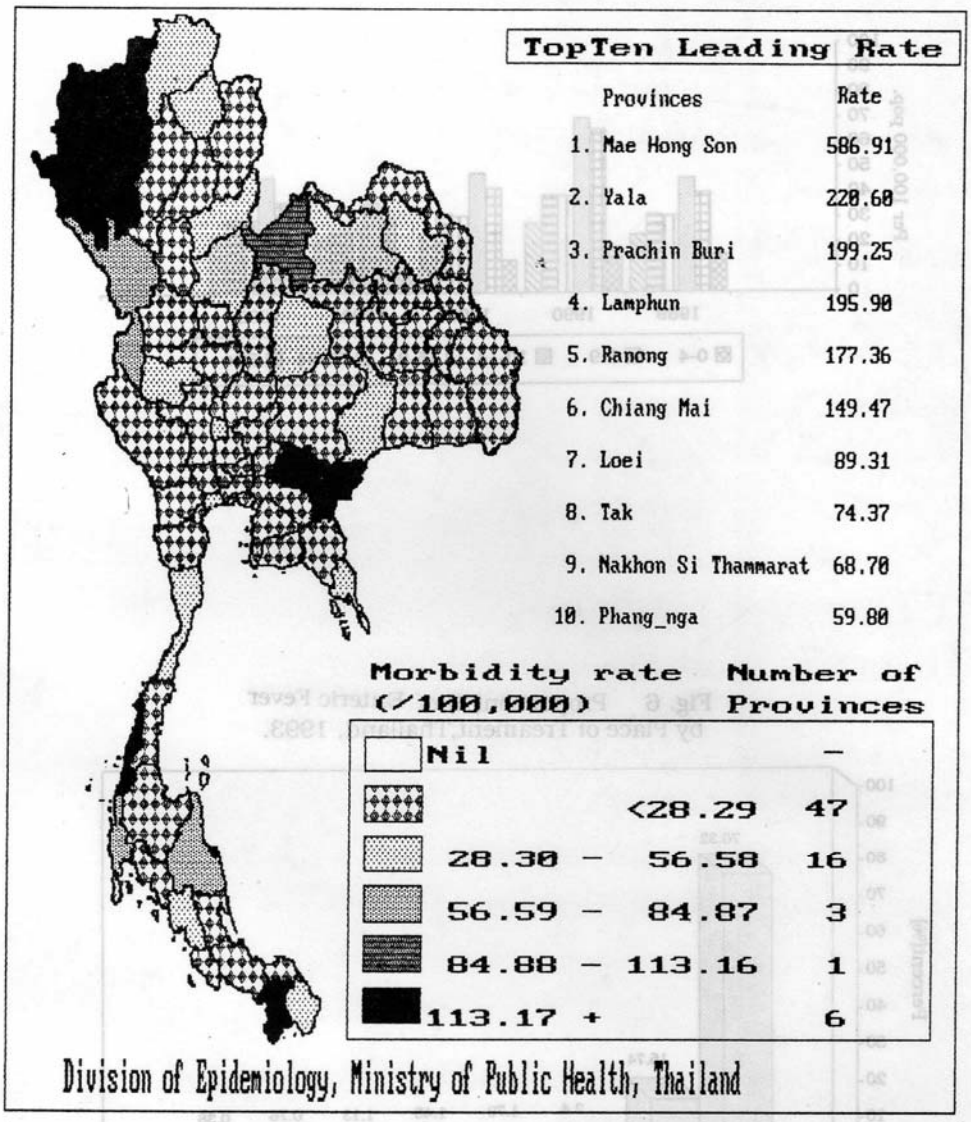

Fig. 5 Reported Cases of Enteric Fever Per 100,000 Population, by Age-Group,Thailand,1989-1993.

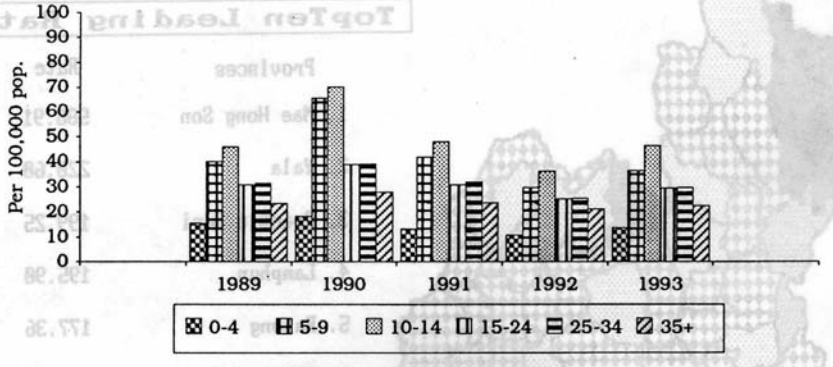

Fig. 6 Proportion(%) of Enteric Fever by Place of Treament,Thailand, 1993.

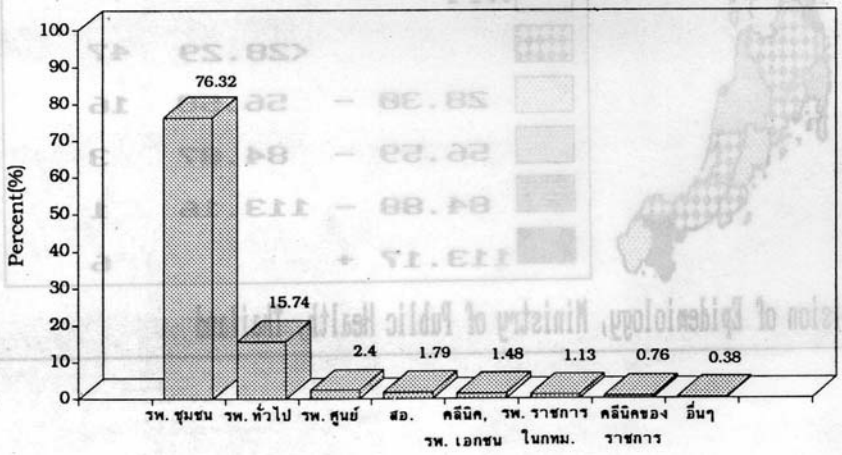
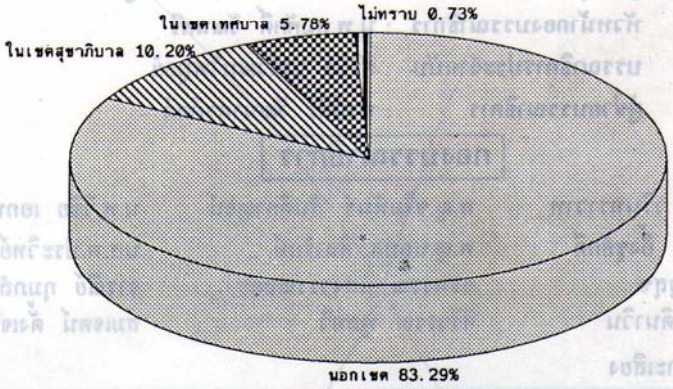
Fig. 7 Proportion(%) of Enteric Fever
by Municipallity,Thailand,1993.